

Arrest

nr. 84 579 van 12 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn van Koerdische origine. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van Bashiqa in de provincie Ninewa in Centraal-Irak. Uw vader had een zaak waar hij onderdelen voor sanitair verkocht. Af en toe ging hij ook bij mensen reparaties en installaties uitvoeren. U ging tot het vierde jaar naar de lagere school. Nadien hielp u uw vader in de winkel en ging u mee naar klanten om het vak te leren. Uw vader zou, ongeveer acht maanden voor uw vertrek uit Irak, aan een hartaanval zijn overleden. Na zijn dood nam u de winkel over. In oktober 2010 zou u in het huis van de directeur van het subdistrict Bashiqa, (Z.Y.), hebben gewerkt. U zou er zijn bad en WC hebben gerepareerd. Op een dag zouden vier mannen u hebben benaderd. Ze vroegen of u bij (Z.Y.) werkte en of u een zak

in zijn huis kon achterlaten. U zei dat u er over ging nadenken. De dag nadien kwamen die vier mannen terug. Ze vroegen u nogmaals een zak bij (Z.Y.)'s huis achter te laten. Ditmaal vernam u dat er een handgranaat in de zak zat. Eén van de mannen had een pistool. Ze zouden u met de dood hebben bedreigd als u weigerde. U zei nogmaals dat u erover ging nadenken. De volgende dag kwamen diezelfde mannen opnieuw langs. Uw broer was ditmaal ook aanwezig. Ze vroegen wat u had beslist. U zou hebben geweigerd. Daarop zouden ze kwaad zijn vertrokken. Toen u thuiskwam, vertelde u wat er was gebeurd. Uw oom raadde u aan het land te verlaten. De dag nadien verliet u Bashiqā. Vier dagen later was u in Turkije, in Istanbul. Daar verbleef u zeven dagen alvorens verder te reizen naar België. In België werd u op 25 oktober 2010 aangehouden door de politie van Brugge. Na het nemen van uw vingerafdrukken werd u vrijgelaten. Daarop zou u twee maanden bij de smokkelaar hebben vastgezet. Op 25 januari 2011 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Na uw vertrek zou uw broer verder in de zaak hebben gewerkt. In mei 2011 zou u van uw moeder hebben gehoord dat uw broer is verdwenen. Sindsdien hebt u niets meer van uw familie vernomen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U hebt Irak verlaten omdat u vreest te worden gedood door terroristen omdat u weigerde mee te werken aan een aanslag op de directeur van het subdistrict Bashiqā. Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende ernstige elementen hebt aangebracht om die vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u een andere naam en geboortjaar opgaf, toen u door de politie werd aangehouden op 25 oktober 2010. U verklaarde toen dat u (G.I.) heette en geboren was in 1992. Bij uw asielaanvraag in januari 2011 verklaarde u tegenover de asielinstanties dat u Ahmed (M.N.) heette en geboren bent in op 15 september 1994, zoals ook vermeld op de identiteitskaart die u voorlegt. Het feit dat u verschillende namen en geboortedata opgeeft, doet vermoeden dat u de Belgische autoriteiten tracht te misleiden. Deze vaststelling ondermijnt uw algehele geloofwaardigheid en de oprechtheid van uw asielaanvraag.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat de manier waarop u benaderd zou zijn door terroristen om een aanslag te plegen, weinig waarschijnlijk is. Vooreerst had u op geen enkele manier banden met terroristische netwerken. U bent een jongen uit een familie die niets met politiek of religie te maken heeft. U ging weliswaar elke vrijdag naar de moskee, maar daar werd nooit gesproken over het plegen van aanslagen. U ging na het vrijdaggebed altijd gewoon naar huis en besteedde geen aandacht aan zulke dingen. U kent geen mensen die geïnteresseerd zijn in het plegen van aanslagen of het voeren van Jihad. U sprak daar ook nooit met iemand over (CGVS, 23/01/2012, p. 19-20). In het licht van deze vaststellingen is het dan ook opmerkelijk dat enkele terroristen, zoals u het gesprek omschrijft, in een eerste gesprek onmiddellijk vragen een pakket mee te nemen naar het huis van (Z.Y.) zonder hierbij naar uw ideeën of loyaliteit te polsen en zonder overredingsargumenten te gebruiken om u een dergelijke opdracht te laten uitvoeren. Anderzijds geven ze u wel de mogelijkheid na te denken over het voorstel en bijgevolg ook de mogelijkheid om de autoriteiten en (Z.Y.) te waarschuwen. Het is toch wel zeer onwaarschijnlijk dat terroristen op zulke onbedachtzame manier te werk zouden gaan.

Vervolgens is het opmerkelijk dat u niet aan (Z.Y.) hebt verteld dat men u had benaderd om een granaat in zijn huis te verstoppen (CGVS, 23/01/2012, p. 16, p. 17, p. 18). Als men u daadwerkelijk, tot drie keer toe, had gevraagd mee te helpen met het plegen van een aanslag tegen de directeur van het subdistrict Bashiqā, mag er toch worden aangenomen dat u hem hiervan op de hoogte zou brengen. (Z.Y.) was immers een goede vriend van uw vader (CGVS, 23/01/2012, p. 11). In dat geval is het opmerkelijk dat u hebt nagelaten hem te waarschuwen dat terroristen een aanslag op hem wilden plegen. Deze vaststelling ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u niet weet wie uw belagers zijn of tot welke organisatie ze behoren. Bovendien kent u geen namen van terroristische groepen of leiders van terroristische groepen, die aanslagen plegen in uw regio van herkomst. U weet ook niet wat de motieven zijn van mensen die aanslagen plegen in Irak (CGVS, 23/01/2012, p. 19-20). Dergelijke vage verklaringen kunnen allerminst overtuigen dat u uw land heeft moeten ontvluchten uit vrees voor terroristen.

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat u geen overtuigende aanwijzingen, kunt geven waaruit moet blijken dat die mannen u zouden willen vermoorden, nadat u geweigerd had die zak in het huis van (Z.Y.) binnen te smokkelen. De dag nadat die mannen de derde keer waren langs geweest, bent u vertrokken uit Irak (CGVS, 23/01/2012, p. 18). De enige aanwijzing die u aanhaalt, is de verdwijning van uw broer. U legt hierover slechts vage en weinig overtuigende verklaringen af. Het enige wat u kunt zeggen is dat uw broer op een dag niet is thuisgekomen. Verder kunt u niet vertellen over wat er met hem is gebeurd (CGVS, 23/01/2012, p. 19). U kunt niet aantonen dat de verdwijning van

uw broer gelinkt zou zijn aan de door u ingeroepen vluchtmotieven. Uw broer zou op een dag, enkele maanden na uw vertrek, niet zijn thuisgekomen. Gevraagd waarom u denkt dat zijn verdwijning iets met u te maken heeft, antwoordde u omdat u weigerde met hen samen te werken en ze uw broer bij u hadden gezien en ze kwaad naar u hadden gekeken (CGVS, 23/01/2012, p. 20). Dit is echter slechts een vermoeden. Er is ook niemand die de verdwijning van uw broer heeft opgeëist (CGVS, 23/01/2012, p. 20). U hebt met andere woorden geen enkele aanwijzing dat de vermeende verdwijning van uw broer iets met u te maken zou hebben. Bovendien is het, gezien uw vermoeden dat uw broer is ontvoerd door uw belagers, opmerkelijk dat u, gevraagd of uw broer nadien nog door die mannen is benaderd, ontkennend antwoord (CGVS, 23/01/2012, p. 19). Verder verklaart u dat, na uw vertrek, die mannen niet meer in de zaak zijn geweest (CGVS, 23/01/2012, p. 19). Moest dit het geval zijn, mag er worden verwacht dat u hiervan op de hoogte zou zijn, aangezien uw broer, na uw vertrek, de winkel verder heeft uitgebaat (CGVS, 23/01/2012, p. 10). En u had nog contact met uw moeder tot uw broer zou zijn verdwenen in mei 2011 (CGVS, 23/01/2012, p. 5). Verder geeft u geen aanwijzingen op waaruit kan worden geconcludeerd dat u gevisieerd wordt. Daarnaast moet worden vastgesteld dat u geen enkel document kan voorleggen ter staving van uw vluchtrelaas. Noch met betrekking tot uw werk, noch met betrekking tot uw ingeroepen problemen, legt u bewijsdocumenten voor.

Volledigheidshalve wenst het Commissariaat-generaal aan te stippen dat discrepanties zijn tussen uw verklaringen afgelegd bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken en die tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw broer aanwezig was in de zaak, de eerste keer dat de mannen langskwamen (Vragenlijst CGVS ingevuld bij DVZ, 16/06/2011, p. 3). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u alleen was de eerste keer en de tweede keer dat die mannen u aanspraken. Wanneer u werd geconfronteerd met uw verklaring bij DVZ dat uw broer op dat moment aanwezig was in de winkel, antwoordde u dat hij er toen niet was (CGVS, 23/01/2012, p. 16). Bij DVZ hebt u nochtans uitdrukkelijk verklaard dat uw broer zich toen ook in de zaak bevond. Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovenstaande argumentatie laat niet toe te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Bashiqā in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkbaar verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden o.a. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol o.a. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden o.a. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën o.a. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB “ De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkuk dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt, zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Met betrekking tot de identiteitsdocumenten dient, in overeenstemming met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, te worden opgemerkt dat deze, in het licht bovenstaande vaststellingen dat u reeds tegenover de Belgische autoriteiten verschillende identiteiten opgaf, weinig bewijswaarde hebben. Alle Irakese documenten zijn immers op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar. In elk geval doen ze geen uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 (§2 c), 48/5, 49 en 49/2 en volgende, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Verzoeker laat gelden dat hij volledig te goeder trouw is. De aangehaalde tegenstrijdigheden doen geen afbreuk aan de kern van zijn relaas. Verzoeker heeft aanvankelijk een andere identiteit opgegeven omdat hij minderjarig is en geïntimideerd was door het politieoptreden. Hij bewijst zijn identiteit echter aan de hand van een identiteitskaart.

Verzoeker meent verder in zijn land van herkomst een reëel risico te lopen op ernstige schade omdat de provincie Ninewa een zeer betwist en onveilig gebied is. Het UNHCR beveelt subsidiaire bescherming aan ten aanzien van Centraal-Irak. Verzoeker verwijst ook naar het Nederlands Algemeen Ambtsbericht voor Irak van december 2011.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekers bewering dat hij geïntimideerd zou zijn geweest door de politie kan niet aanvaard worden als een aanvaardbare verklaring voor het feit dat hij aanvankelijk een andere naam en geboortedatum meldde aan de Belgische autoriteiten.

De Raad volgt verweerder waar die repliceert dat de motieven van de bestreden beslissing die verzoekers geloofwaardigheid betreffen niet eenvoudigweg kunnen worden weerlegd door de mededeling dat verzoeker te goeder trouw is en dat de tegenstrijdigheden geen afbreuk doen aan de kern van het relaas. De vastgestelde tegenstrijdigheid betreft wel degelijk een kernaspect van het relaas, namelijk het feit of verzoekers broer al dan niet aanwezig was in de zaak de eerste keer dat de mannen langskwamen.

Daarenboven voert verzoeker geen enkel verweer tegen de pertinente vaststellingen dat het niet geloofwaardig is dat terroristen op zulke onbedachtzame manier als door verzoeker geschetst te werk zouden gaan; dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet aan Z.Y. vertelde dat men hem had benaderd om een granaat in zijn huis te verstoppert; dat hij niet weet wie zijn belagers zijn of tot welke organisatie ze behoren en dat hij geen overtuigende aanwijzingen kan geven waaruit moet blijken dat die mannen hem zouden willen vermoorden.

Gelet op het geheel van de terechte motieven, die steun vinden in het administratief dossier, heeft verzoeker de door hem aangehaalde vrees niet aannemelijk gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Waar verzoeker stelt dat het UNHCR, rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds oproept tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies, blijkt dat verzoeker verwijst naar documenten van april 2009 en juli 2010 terwijl de informatie waarop de commissaris-generaal zich gebaseerd heeft bij het nemen van de bestreden beslissing dateert van 5 januari 2012 en waarin recentere informatie wordt gehanteerd. Uit de door het CGVS gehanteerde SRB

blijkt dat er een grondige research van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa is gebeurd, waarbij tal van bronnen werden geconsulteerd. Ook de "Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van juli 2010 werd hierbij geconsulteerd (zie SRB, p. 27), maar de commissaris-generaal is, zich hierbij baserend op het geheel van de gehanteerde informatie, tot de terechte conclusie gekomen dat er actueel voor burgers uit de provincie Ninewa geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet is. Wat het Algemeen Ambtsbericht uit Nederland betreft, verwijst verweerder tevens terecht naar de vaststelling in de bestreden beslissing dat Nederland actueel geen beschermingsstatus meer toekent op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker derhalve niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS